

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.464 van 8 mei 2002.
in de zaak A. 120.579/IX-3317.**

In zake : de NV PRECONEX,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Graanmarkt 2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de minister toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, belast met Landbouw,
2. de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV PRECONEX op 3 mei 2002 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 april 2002 van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu waarbij haar erkenning nr. αBE 2029 voor het fabriceren van mengvoeders wordt opgeschort voor een termijn van 15 dagen, ingaande op 13 mei 2002;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DE KEUSTER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Artikel 4, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 februari 1999 betreffende de handel en het gebruik van stoffen bestemd voor dierlijke voeding bepaalt :

”Het is verboden de ingrediënten die opgenomen zijn onder punt 8 van hoofdstuk V van de bijlage in het verkeer te brengen of te gebruiken als voedermiddel of ze te vermengen in mengvoeders of voormengsels”.

Het bedoelde punt 8 van hoofdstuk 5 verbiedt aldus onder rubriek 9°, zoals die vervangen is door het koninklijk besluit van 14 december 2000, de volgende ingrediënten in mengvoeders :

“9. Verwerkte dierlijke eiwitten voor het voederen van dieren waarvan het vlees of de producten bestemd zijn voor de productie van voedingsmiddelen.

Onder «verwerkte dierlijke eiwitten» wordt verstaan : «vleesbeendermeel, dierenmeel, beendermeel, bloedmeel, gedroogd plasma en andere bloedproducten, gehydrolyseerde eiwitten, hoefmeel, horenmeel, pluimveemeel, pluimveeslachteafvalmeel, verenmeel, vetkanen, vismeel, visperssap, dicalciumfosfaat, gelatine en alle andere vergelijkbare producten inbegrepen mengsels, dierenvoeders, toevoegingsmiddelen en voormengsels die dergelijke producten bevatten, met uitzondering van :

- vismeel en visperssap voor de voeding van dieren andere dan herkauwers, volgens de maatregelen vastgelegd door de Minister en in overeenstemming met de procedure voorzien in artikel 17 van de richtlijn 89/662/EEG;
- gelatine van niet-herkauwers bestemd voor het omhullen van toevoegingsmiddelen in de zin van de richtlijn 70/524/EEG;
- dicalciumfosfaat en gehydrolyseerde eiwitten, bekomen volgens de voorschriften vastgelegd door de Minister en in overeenstemming met de procedure voorzien in artikel 17 van de richtlijn 89/662/EEG;
- melk en melkproducten;
- eiwitproducten.» ”.

Uit die bepaling volgt dat sinds 1 januari 2001 behoudens de gestelde uitzonderingen die hier niet van toepassing zijn, geen diermeel in mengvoeders meer mag aangetroffen worden in voeding voor dieren waarvan het vlees of de producten bestemd zijn voor de productie van voedingsmiddelen.

1.2. Het wordt niet betwist dat verzoekster over een vergunning beschikt voor het fabriceren van mengvoeders.

1.3. Tussen 12 en 14 februari 2002 heeft de verzoekende partij, met het oog op de verbranding van haar stock dierenmeel die zij voor 1 januari 2001 aangelegd had, dierenmeel fijngemalen in haar installaties gebruikt voor de productie van mengvoeders. Dat gebeurde in overleg met de ambtenaren van het Bestuur voor de Kwaliteit van de Grondstoffen en de Plantaardige sector (DG 4) van het ministerie van Middenstand en Landbouw. Ook de spoelingen van de installaties die daarop gevolgd zijn, zijn gebeurd in overleg met en onder toezicht van dezelfde ambtenaren.

Op 14 februari 2002 vermaakt de verzoekende partij een levering maïs die op 15 februari 2002 aangewend wordt voor de productie nr. 02035, zijnde het product "Aliments poules pondeuses mash". Het betreft 21 ton leghennenvoeder, verdeeld over 420 zakken van 50 kg en bestemd voor de uitvoer naar Gabon. Het eindproduct wordt bemonsterd als "volledig diervoeder voor pluimvee" met nr. 078/030/02. Het monster wordt genomen "op 21 plaatsen van een partij van ongeveer 21000 kg" tijdens het "afzakken van silo".

Uit de resultaten van de analyses blijkt dat het product 0,13% dierenmeel bevat. De partijen zijn het erover eens dat dit negatief resultaat te wijten is aan versleping na het vermalen van het beendermeel in de periode voor 14 februari 2002 en het onvoldoende spoelen van de installatie na het vermalen. Uit het proces-verbaal van 26 februari 2002 blijkt ook dat verzoekster op 25 februari 2002 de verwerende partij uitgenodigd heeft om nog een bijkomende spoeling op te volgen en dat die bijkomende spoeling op 26 februari 2002 plaats heeft gevonden, met negatief resultaat wat de aanwezigheid van dierenmeel betreft.

1.4. Met een op 22 februari 2002 gedagtekende brief deelt de minister van Volksgezondheid de verzoekende partij het volgende mede :

"Tijdens het onderzoek dat uitgevoerd werd in uw bedrijf op 18/02/2002, werd vastgesteld dat uw firma niet voldoet aan de voorschriften gesteld in het koninklijk besluit van 8 februari 1999 betreffende de handel en het gebruik van stoffen bestemd voor dierlijke voeding, inzonderheid artikel 4 in verband met de aanwezigheid van verboden ingrediënten (verwerkte dierlijke eiwitten) in een mengvoeder.

In toepassing van artikel 12, punt 2° van het koninklijk besluit van 30 oktober 1998 betreffende de erkenning en de registratie van fabrikanten en tussenpersonen en de toelating van operatoren en handelaars in de sector dierenvoeding, wordt de erkenning toegekend aan uw bedrijf, als fabrikant van mengvoeders, onder nr. αBE2029, opgeschort voor een periode van 15 dagen met ingang op 04/03/2002.

In toepassing van het bovengenoemd artikel 12, beschikt u over een termijn van vijftien dagen na ontvangst van dit schrijven om uw bezwaren bij een ter post aangetekende brief in te dienen".

1.5. Verzoekster dient op 28 februari 2002 een uitvoerig gemotiveerd bezwaarschrift in. Daarin voert zij aan dat de lichte overschrijding van de norm een duidelijke oorzaak heeft. Zij wijst op de onregelmatige wijze van bemonstering doordat een staal is genomen van de eerste vijf zakken -dus in het begin van de productie- terwijl de stalen die zij zelf later in de productie heeft genomen geen verboden ingrediënten bevatten. Zij betoogt dat de vastgestelde feiten, in hun context bekeken, geen 15 dagen schorsing rechtvaardigen en dat de wetgever de Koning niet bevoegd heeft gemaakt om een sluitingsmaatregel op te leggen aan de bedrijven. Zij vraagt tenslotte om haar bezwaar mondeling toe te lichten.

1.6. Met een nota van 22 april 2002, op het kabinet van de minister van Volksgezondheid ingekomen op 19 april 2002, met daarop ook het visum van de gedelegeerd bestuurder van het FAVV, adviseert de directeur-generaal van DG 4 de minister over de definitief te nemen beslissing aangaande de opschorting van de erkenning van verzoekster voor 15 dagen.

Hij verwijst daarin naar het aantreffen van sporen van dierenmeel (0,43%, waarvan 0,3% vismeel en 0,13% dierenmeel) in een mengvoeder voor pluimvee bestemd voor de export en geeft een “chronologisch overzicht van de vaststellingen die werden gedaan naar aanleiding van het onderzoek dat werd uitgevoerd bij de firma PRECONEX NV”. Hij brengt in herinnering dat de monsterneming van 15 februari 2002 kaderde in de controle door het bestuur, van de spoelingen en besluit: “Deze resultaten tonen duidelijk aan dat de firma PRECONEX NV haar installaties onvoldoende heeft gespoeld na vermalen van het vleesbeendermeel. (...). De firma PRECONEX NV geeft in een verhoor afgenomen op 26.02.2002 toe dat de initiële spoelingen met lijnzaad onvoldoende zijn geweest.” Hij verwijst dan naar de bijkomende spoelingen die op 25 en 27 februari 2002 zijn gebeurd en besluit daaruit: “Pas na herhaaldelijke spoelingen in de periode van 14.02.2002 tot 27.02.2002 (en dit voor wat betreft de 2^e en 3^e spoeling op aandringen van de inspectiediensten) bleek dat de installatie bij PRECONEX voldoende gereinigd was. Dit toont aan dat de firma het probleem van de versleping (kruiscontaminatie) duidelijk onderschat heeft en er op een onachtzame en onverantwoorde manier mee is omgesprongen.” Volgt dan nog de vermelding dat verzoekster alleen maar “na aandringen” het nut heeft ingezien van een op 21 februari 2002 ingestelde bijkomende analyse van de geproduceerde mengvoeders en dat verzoekster soms weinig enthousiast meegewerkt heeft aan het terugbrengen naar België van de container gecontamineerd kippenvoeder uit Gabon.

De nota besluit :

“Rekening houdend met het feit dat, omwille van het feit dat het risico op kruisbesmetting van voeders voor runderen met voeders voor andere diersoorten die dierlijke eiwitten bevatten die mogelijks besmet zijn met BSE, niet kan worden uitgesloten, sinds 1 januari 2001 het vervoederen van 'verwerkte dierlijke eiwitten' (vb. vleesbeendermeel, dierenmeel, beendermeel, bloedmeel, pluimveemeel, enz.) aan dieren waarvan het vlees of de producten bestemd zijn voor de productie van voedingsmiddelen strikt verboden werd in de E.U.,

gelet op de gevoeligheid van heel deze BSE- en kruiscontaminatieproblematiek bij de publieke opinie en de Europese instanties (in mei 2002 volgt een follow-up missie in België door de FVO teneinde na te gaan of België de bij de vorige inspectie gemaakte opmerkingen heeft verholpen),

rekening houdend met het feit dat blijkt dat de firma PRCONEX N.V. ten eerste onachtzaam is omgesprongen met deze verbodsbepaling en de mogelijkheid tot versleping (kruiscontaminatie),

en rekening houdend met het feit dat, zonder het herhaaldelijk aandringen om de productieinstallaties nogmaals te reinigen en de controle van de inspecteurs daarop, de firma PRECONEX nooit op eigen initiatief een volledige en afdoende reiniging van de installaties zou uitgevoerd hebben, met een verdere contaminatie als gevolg,

lijkt dit voorstel tot opschorting van de erkenning van voornoemde firma mij gerechtvaardigd”.

1.7. Op 25 april 2002 deelt de minister van Volksgezondheid het thans bestreden besluit aan verzoekster mede. De brief is als volgt gesteld :

“In aansluiting op mijn aangetekend schrijven van 22 februari 2002 betreffende de opschorting van uw erkenning als fabrikant van mengvoeders voor een periode van 15 dagen, kan ik u het volgende meedelen.

Gelet op het analyseresultaat van het monster 078/030/02 dat op uw bedrijf werd genomen op 15.02.2002 en waarbij na analyse een gehalte aan dierenmeel van 0,13 % en een gehalte aan vismeel van 0,43 % werd vastgesteld.

Gezien het bezwaarschrift door uw firma ingediend op 28 februari 2002.

Gezien de inhoud van het Proces-verbaal van verhoor afgenomen door ir. DE BRUYN op 26 februari 2002.

Gezien het feit dat pas na herhaaldelijke spoelingen (op 14.02.2002, 25.02.2002 en 27.02.2002, en dit op aandringen van mijn ambtenaren) met diverse grondstoffen bleek dat uw installaties voldoende gereinigd waren om kruisbesmetting van het gemalen dierenmeel naar conventionele veevoeders te voorkomen;

Stel ik vast dat uw firma op een onachtzame en onverantwoorde manier is omgesprongen met de bepaling uit het koninklijk besluit van 8 februari 1999 betreffende de handel en het gebruik van stoffen bestemd voor dierlijke voeding, die stelt dat het vervoederen van verwerkte dierlijke eiwitten aan dieren waarvan het vlees of de producten bestemd zijn voor de productie van voedingsmiddelen strikt verboden is.

Rekening houdend met de aard van deze infractie, de extreme gevoeligheid van deze materie op Europees niveau en in het kader van de bescherming van de volksgezondheid, acht ik mij verplicht artikel 12, 2° van het koninklijk besluit van 30 oktober 1998 betreffende de erkenning en registratie van

fabrikanten en tussenpersonen en de toelating van de operatoren en handelaars in de sector diervoeding toe te passen.

Nochtans, gezien de ernst van de overtredingen, heb ik besloten de opschorting van de erkenning te behouden op 15 dagen.

De opschorting van de erkenning nr. αBE2029 voor het fabriceren van mengvoeders gaat in op 13 mei 2002”.

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is;

3.1. Overwegende dat verzoekster in haar derde middel onder meer de schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsverplichting; dat zij, wat de materiële motivering betreft, betoogt dat zij nooit diervoer in mengvoeders heeft gebruikt, maar dat er zich alleen een “lichte versleping” heeft voorgedaan “met diervoer dat moest vermalen worden om het te kunnen verbranden” en dat die versleping enkel gevolgen heeft gehad op “het begin van de productie van partij 02035” zodat een correcte staalname alleen reeds, tot de vaststelling had kunnen leiden dat “de norm van 0,1%” niet overschreden werd; dat zij, wat de formele motivering betreft, betoogt dat de vermelde redenen het besluit niet afdoende kunnen dragen aangezien de oorzaak van de normoverschrijding -het verbranden van stock- niet in aanmerking is genomen, aangezien er melding wordt gemaakt van een overschrijding van de norm voor visvoer -dat evenwel niet verboden is-, aangezien de verwerende partij nooit heeft moeten aandringen op een bijkomende spoeling van de installaties -zulks is integendeel altijd in overleg met de verwerende partij gebeurd-, aangezien de overige motieven van het besluit louter stijlformules zijn en aangezien er ook niet geantwoord is op de argumenten aangebracht in haar bezwaarschrift;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat de bestreden beslissing wijst op het positief analyseresultaat van het monster nr. 078/030/02 van 15 februari 2002, dat die beslissing ook verwijst naar het verbod op aanwezigheid van diervoer in mengvoeders, naar het belang van de beslissing voor de volksgezondheid en “op het Europees aspect”;

3.3.1. Overwegende dat de opschorting van een erkenning het karakter heeft van een administratieve sanctie die het bestuur kan opleggen aan bedrijven die zich schuldig maken aan bepaalde inbreuken op de reglementering; dat de feitelijke gegevens die in de onderhavige zaak worden voorgelegd niet echt aantonen dat aan verzoekster een schuldige gedraging of nalatigheid ten laste kan worden gelegd; dat integendeel de begane inbreuk veeleer betrekking lijkt te hebben op een onverwacht en ongewild gevolg van het vermalen in haar installatie van beendermeel, een activiteit waarvan de verwerende partij op de hoogte was en die zij zelfs begeleid heeft zonder ooit aan te dringen op een bijkomende spoeling of enige andere maatregel; dat de verwerende partij ook niet aantoont dat verzoekster op het vlak van de verspeiding van de gecontamineerde dierenvoeding enig schuldig gedrag tentoon zou hebben gespreid; dat dienvolgens de verwerende partij in het enkele feit dat in een monster een niet-toegelaten ingrediënt aanwezig bleek, geen grondslag kon vinden om verzoekster een sanctie op te leggen; dat het bestreden besluit wel stelt dat verzoekster op onachtzame en onverantwoorde wijze omgesprongen is met de verplichtingen die de reglementering haar oplegde, maar dat die stelling geen steun vindt in het aan de Raad van State voorgelegde dossier;

3.3.2. Overwegende dat, gelet op het besluitvormingssysteem dat de regelgever te dezen heeft ingesteld, de overheid zich bij het treffen van de bestreden maatregel slechts deugdelijk kan steunen op gegevens die zij vooraf ter kennis van de betrokkene heeft gebracht;

Overwegende dat het aan verzoekster medegedeelde voornemen om de opschorting van de erkenning te bevelen -sub 1.4. geciteerd- summier vermeldt dat het bedrijf, wegens de op 18 februari 2002 vastgestelde aanwezigheid van verwerkte dierlijke eiwitten in een staal mengvoeder, niet voldoet aan artikel 4 van het koninklijk besluit van 8 februari 1999 betreffende de handel en het gebruik van stoffen bestemd voor dierlijke voeding en dat er dienvolgens toepassing zal gemaakt worden van artikel 12, 2°, van het koninklijk besluit van 30 oktober 1998; dat het bestreden eindbesluit van 25 april 2002 dan, veel uitvoeriger, verwijst naar het resultaat van de analyse van het op 15 februari 2002 genomen monster 078/030/02, waaruit een aanwezigheid van 0,13% dierenmeel en 0,43% vismeel blijkt, naar het 26 februari 2002 gehouden verhoor van de verantwoordelijke van het bedrijf en naar het feit dat de installaties van verzoekster slechts na verschillende spoelingen en op aandringen van de ambtenaren voldoende gereinigd waren; dat de minister daaruit afleidt dat verzoekster “op onachtzame en onverantwoorde manier

is omgesprongen met de bepaling (...) die stelt dat het vervoederen van verwerkte dierlijke eiwitten aan dieren waarvan het vlees of de producten bestemd zijn voor de productie van voedingsmiddelen strict verboden is”; dat de minister vervolgens rekening houdt met “de aard van de infractie”, de “extreme gevoeligheid van de materie op Europees niveau” en “in het kader van de bescherming van de volksgezondheid”;

Overwegende dat uit wat voorafgaat duidelijk blijkt dat de verwerende partij bij het treffen van haar eindbesluit een aantal gegevens in aanmerking genomen heeft die niet in het voornemen van 22 februari 2002 vervat waren en die de verwerende partij dan ook, omdat verzoekster haar visie ter zake niet had kunnen tot uiting brengen, niet als vaststaand bij de totstandkoming van haar eindbesluit mocht betrekken; dat aldus, wat de tenlastelegging betreft, verzoekster wel ingelicht is over de aanwezigheid van verboden stoffen in mengvoeder, maar dat in het bestreden besluit dat feit, mede op grond van een nieuw gegeven -de reticente opstelling van verzoekster bij de controles van 25 en 26 februari-, plots wordt omgebogen tot “onachtzaam en onverantwoord” gedrag op het stuk van het vervoederen van verwerkte dierlijke eiwitten, wat een geheel andere inbreuk is;

3.3.3. Overwegende dat het bestreden besluit ook verwijst naar het proces-verbaal van 26 februari 2002; dat evenwel dit proces-verbaal precies aantoont dat verzoekster zelf, meer bepaald op 25 februari 2002, bij de verwerende partij aangedrongen heeft om een bijkomende spoeling van de installatie door te voeren onder toezicht van de bevoegde ambtenaren; dat derhalve, als uit dit proces-verbaal iets kan besloten worden, het is dat verzoekster alles in het werk heeft gesteld om de vastgestelde contaminatie te stoppen, hetgeen het tegengestelde is van onachtzaam en onverantwoord gedrag; dat dienvolgens ook dat proces-verbaal niet de grondslag kan vormen voor het bestreden besluit;

3.3.4. Overwegende dat met de verwijzing naar “de aard van de infractie”, de “extreme gevoeligheid” van de Europese instanties en “de bescherming van de volksgezondheid”, het bestreden besluit stijlformules hanteert die, zelfs vanuit de vraag naar het afdoende karakter van de formele motivering, het besluit niet kunnen dragen;

Overwegende dat het bestreden besluit voorts ook verwijst naar de aanwezigheid van vismeel in het geanalyseerde monster; dat evenwel, aangezien vismeel niet altijd verboden is in mengvoeders, die verwijzing slechts een reden kan zijn om een sanctie op te leggen wanneer aangetoond wordt dat het geanalyseerde monster geen vismeel mocht bevatten, wat te dezen niet het geval is;

Overwegende tenslotte dat de verwerende partij zich steunt op het feit dat het geanalyseerde monster 0,13% dierenmeel bevatte terwijl dierenmeel strikt verboden is in mengvoeders; dat de Raad van State evenwel moet vaststellen dat de verwerende partij doorheen het dossier zelf gewag maakt van een “Limit of Detection” van 0,1% waar zij noodzakelijk rekening moet mee houden; dat, met dat gegeven voor ogen, het bestreden besluit niet duidelijk maakt hoe een eenmalige lichte overschrijding van die tolerantiegrens, die geen ander gevolg heeft gehad dan dat verzoekster het voeder heeft moeten terugbrengen en vernietigen, aanleiding moest zijn voor een administratieve schorsing van 15 dagen;

3.4. Overwegende dat om al deze redenen het middel ernstig is;

4.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoekster verwijst naar de verplichte stopzetting van haar bedrijvigheid hetgeen haar normale werking verstoort, de bevoorrading van haar klanten in het gedrang brengt, haar een imagooverlies berokkent en haar arbeiders technisch werkloos maakt; dat zij benadrukt dat haar imago in het buitenland sterk aangetast wordt omdat niet-geïnformeerde personen ervan uit gaan dat een bedrijfssluiting slechts wordt bevolen in geval van zware fraude; dat zij ook stelt dat de schorsing de normale uitvoering van een uitermate belangrijk contract voor Irak in gevaar brengt;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat verzoekster niet alle activiteiten moet stilleggen en dat zij in de dagen voor de ingang van de schorsing voldoende tijd heeft om een stock aan te leggen; dat zij betoogt dat verzoekster het imagooverlies volledig aan zichzelf te wijten heeft en dat de verliezen die verbonden worden met de uitvoering van het contract met Irak niet bewezen worden;

4.3. Overwegende dat een verplichte sluiting van een bedrijf gedurende 15 dagen onmiskenbaar een nadeel met zich brengt; dat het niet onmogelijk is dat

het financieel nadeel na een vernietiging hersteld kan worden of dat de onderneming voor het ingaan van de schorsing voldoende stock heeft kunnen aanleggen om haar klanten te bevoorraden, maar dat in ieder geval het imagoverlies dat de onderneming lijdt moeilijk hersteld zal kunnen worden wanneer de bestreden beslissing slechts na verloop van enige tijd vernietigd wordt; dat uit de stukken die verzoekster voorlegt blijkt dat het bestreden besluit reeds in de publieke opinie is gebracht; dat, in de huidige tijdsgeest, de aan verzoekster ten laste gelegde inbreuken betreffende de aanwezigheid van verboden stoffen in diervoeding haar imago sterk belasten; dat verzoekster niet onterecht wijst op het gevaar dat haar contacten in het buitenland de bestreden beslissing niet altijd in haar juiste context plaatsen; dat in die zin het aangevoerde nadeel als ernstig en moeilijk te herstellen wordt beschouwd;

5.1. Overwegende dat, aangezien de bestreden beslissing uitwerking heeft vanaf 13 mei 2002, er reden is om de zaak volgens de procedure bij hoogdringendheid te beslechten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 april 2002 van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu waarbij de erkenning nr .αBE2029 van de NV PRECONEX voor het fabriceren van mengvoeders wordt opgeschort voor een termijn van 15 dagen, ingaande op 13 mei 2002.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
acht mei 2000 en twee, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.